

b111/2012 Proiect de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2012 privind unele măsuri pentru organizarea și desfășurarea alegerilor pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2012

Stabilește un mecanism de recuperare din bugetele locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București după caz, a sumelor alocate Ministerului Administrației și Internelor pentru instituția prefectului din fondul de rezervă bugetară la dispoziția guvernului pentru desfășurarea procesului electoral.

FRANȚA

Finanțarea publică este acordată de către stat, Guvernul acordând fonduri sau alte resurse partidelor politice sau candidaților. Legea precizează că partidele și candidații trebuie să aibă un acces echitabil la fondurile publice, dar regulile care guvernează repartitia nu sunt fixate întotdeauna explicit. *Sediul materiei se află în Codul electoral iar capitolul V bis se ocupă de finanțarea și plafonarea cheltuielilor electorale.* (art.L 52-4 până la art. L52 - 18). Se creează conturi de campanie specifice fiecărui candidat și se înregistrează cu o transparență absolută originea veniturilor și efectuarea cheltuielilor.

Finanțarea *publică* este directă sau indirectă. Ea este *directă* dacă este remisă partidelor politice sau candidaților sub formă de bani, cel mai adesea prin virament bancar iar uneori prin cecuri. *Finanțarea publică este indirectă în cazul unor resurse ne monetare furnizate de către guvern partidelor sau candidaților.* Plafonul cheltuielilor electorale susținute de stat se face după numărul de locuitori ai circumscripției electorale conform art. L 52 – 11.

Finanțarea publică este subordonată respectării regulilor stabilite și rezultatelor electorale. Este o finanțare *a posteriori* căci se referă la rambursarea sumelor deja plătite. Pentru alegerile naționale rambursarea se efectuează dacă candidatul obține cel puțin 5% din sufragiile exprimate și sub rezerva validării conturilor de campanie de către Comisia națională a costurilor de campanie.

Art. L 52 -14 prevede instituirea unei autorități administrative independente denumită Comisia națională a costurilor de campanie și a finanțărilor politice, compusă din cinci membrii numiți printr-un decret pe o perioadă de cinci ani. Această Comisie națională de costuri de campanie și finanțări politice aprobă și respinge sau reformează costurile de campanie.

Decizia de acordare a fondurilor publice partidelor sau candidaților este luată cel mai adesea de către adunarea legislativă și uneori de către guvern.

ITALIA

În ITALIA nu există un plafon al cheltuielilor din campania electorală în timpul alegerilor provinciale și alegerilor municipale. Pentru comunele cu mai puțin de 10 000 de locuitori nu există legislație financiară națională aplicabilă campaniilor electorale. Pentru comunele cu mai mult de 10 000 de locuitori, *Legea nr 81 din 25 martie 1993* prevede ca statutele și regulamentele adoptate de aceste colectivități să determine regulile aplicabile la :

- declararea prealabilă a cheltuielilor;
- înregistrarea acestor cheltuieli, *a posteriori*

Dacă comuna nu a adoptat nici un text, nu se aplică nici una dintre aceste obligații.

În comunele cu mai mult de 50 000 de locuitori legea prevede ca :

- declarația de candidatură să fie însoțită de un cont provizoriu de cheltuieli;
- contul de cheltuieli efective să fie făcut public.

Atât contul provizoriu cât și cel definitiv sunt publicate în culegerea de acte a comunei. În final, candidații aleși primari sau consilieri municipali în comunele cu mai mult de 50 000 de locuitori, președinții de provincie și consilierii trebuie să comunice într-o perioadă de trei luni următoare proclamării rezultatelor în cazul în care sunt aleși, cheltuielile efectuate în timpul campaniei electorale.

GERMANIA

- Dispozițiile referitoare la conturile de campanie precum și la cheltuielile electorale figurează în Germania în *Legea din 24 iulie 1967*, ultima modificare a acesteia fiind efectuată în 2009. Partidele trebuie să raporteze public proveniența și utilizarea resurselor. Legea precizează că trebuie să se stabilească, la sfârșitul fiecărui an un raport contabil conform realității și regulilor contabile.

Modificarea legii partidelor intrată în vigoare la 1 ianuarie 1989 creează un alt tip de finanțare și anume rambursarea cheltuielilor de campanie practicate până atunci pentru diverse alegeri la nivelul Federației sau Landurilor a fost înlocuit printr-o finanțare anuală globală. După această dată finanțarea directă a partidelor a fost autorizată cu condiția ca întregul ajutoarelor publice să nu depășească 50% din sumele totale. În temeiul art.18 alin. 1 al legii, partidele primesc de la Stat fonduri publice ce le

permit finanțarea unei părți dintre misiunile care le-au fost desemnate prin aceasta.

Conform art.18 alin. 4 pot solicita, în principiu, fonduri de la stat partidele care au obținut cel puțin 0,5 % din totalul voturilor valabile la ultimele alegeri naționale sau cel puțin 1% la ultimele alegeri regionale.